

दानियेलको पुस्तक - नम्बर एक

उलाई र हिदेकेल

Jeff Pippenger

2023-11-21

“सेवकवर्ग र मानिसहरूले दानिएल र प्रकाशको पुस्तकका भविष्यवाणीहरू बुझ्न नसकिने रहस्यहरू हुन् भनी घोषणा गरे। तर ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई उनीहरूको समयमै पूरा हुन लागेका घटनाहरूका विषयमा अगमवक्ता दानिएलका वचनतर्फ निर्देश गर्नुभयो, र भन्नुभयो, ‘जसले पढ्छ, त्यसले बुझोस्।’ मत्ती 24:15। अनि प्रकाशको पुस्तक बुझ्न नसकिने रहस्य हो भन्ने दाबीलाई त्यस पुस्तककै शीर्षकले खण्डन गर्दछ: ‘येशू ख्रीष्टको प्रकाश, जुन परमेश्वरले उहाँलाई दिनुभयो, ताकि चाँडै हुनैपर्ने कुराहरू उहाँले आफ्ना दासहरूलाई देखाउन सकून्। ... यो भविष्यवाणीका वचनहरू पढ्ने धन्य हो, र यसका वचनहरू सुन्नेहरू पनि धन्य हुन्, र त्यसभित्र लेखिएका कुराहरू पालन गर्नेहरू पनि; किनकि समय नजिक आएको छ।’ प्रकाश 1:1-3।”

“अगमवक्ता यसो भन्छन्: ‘धन्य हो त्यो, जसले पढ्दछ’—त्यहाँ यस्ता मानिसहरू छन्, जसले पढ्दैनन्; आशीर्वाद तिनीहरूका लागि होइन। ‘र ती, जसले सुन्छन्’—त्यहाँ केही यस्ता पनि छन्, जसले अगमवाणीहरूका विषयमा केही पनि सुन्न अस्वीकार गर्छन्; आशीर्वाद यस वर्गका लागि होइन। ‘र त्यहाँ लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्’—धेरैले प्रकाशमा समाविष्ट चेतावनीहरू र निर्देशनहरूमा ध्यान दिन अस्वीकार गर्छन्। यिनीहरूमध्ये कसैले पनि प्रतिज्ञा गरिएको आशीर्वादको दाबी गर्न सक्दैन। अगमवाणीका विषयहरूलाई उपहास गर्ने, र यहाँ गम्भीरतापूर्वक दिइएका प्रतीकहरूको ठट्टा उडाउने, आफ्ना जीवनलाई सुधार गर्न अस्वीकार गर्ने, र मानिसका पुत्रको आगमनका लागि तयार नहुने—यी सबै आशीर्वादबाट वञ्चित हुनेछन्।”

“प्रेरित प्रकाशनको साक्ष्यलाई दृष्टिमा राख्दा, मानिसहरूले कसरी सिकाउन साहस गर्छन् कि प्रकाशितवाक्य एउटा रहस्य हो, जो मानव समझको पहुँचभन्दा पर छ? यो प्रकट गरिएको रहस्य हो, खोलिएको पुस्तक हो। प्रकाशितवाक्यको अध्ययनले मनलाई दानिएलका भविष्यवाणीहरूतर्फ निर्देशित गर्छ, र यी दुवैले यस संसारको इतिहासको अन्त्यमा घट्न जाने घटनाहरूका सम्बन्धमा परमेश्वरले मानिसहरूलाई दिनुभएको अति महत्त्वपूर्ण शिक्षा प्रस्तुत गर्छन्।” The Great Controversy, 340.

“प्रकाशको अध्ययनले मनलाई दानियेलका भविष्यवाणीहरूतर्फ निर्देशित गर्दछ।” केही व्यक्तिहरूले भविष्यवाणी केवल दानियेलको पुस्तकभित्र मात्र देख्छन्। तर दानियेलले सत्यका दुई धाराहरू प्रस्तुत गर्दछ, र उसका भविष्यवाणीहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने सत्यहरू उसको पुस्तकका अन्तिम छ अध्यायहरू हुन्। पहिलो छ अध्यायहरूले दृष्टान्तात्मक भविष्यवाणी प्रस्तुत गर्दछन्, जुन सामान्यतः अझै पनि पहिचान गरिएका छैनन्। दानियेलका पहिलो छ अध्यायहरू विचार गर्नुअघि, हामी किन वास्तवमा दानियेलका अन्तिम छ अध्यायहरूमा केवल दुईवटा भविष्यवाणीहरू मात्र प्रतिनिधित्व गरिएका छन् भन्ने कुरा स्पष्ट गर्नेछौं। सिस्टर ह्याइटले शिनारका दुई महान् नदीहरूको उल्लेख गर्दै ती दुई भविष्यवाणीहरूलाई ओँल्याउनुहुन्छ। जब हामी उहाँले प्रस्तुत गर्नुभएको प्रतीकवादलाई स्वीकार गर्छौं, तब दानियेलका अन्तिम छ अध्यायहरूमा दुई, र केवल दुईवटा भविष्यवाणीहरू देख्ने कुञ्जी हामी पाउँछौं।

“परमेश्वरबाट दानिएलले प्राप्त गरेको ज्योति विशेषतः यी अन्तिम दिनहरूका निम्ति दिइएको थियो। उनले शिनारका महान् नदीहरू उलै र हिदेकेलका किनारहरूमा देखेका दर्शनहरू अहिले परिपूर्तिको प्रक्रियामा छन्, र भविष्यवाणी गरिएका सबै घटनाहरू चाँडै नै घटित हुनेछन्।” Testimonies to Ministers, 112.

आठौँ अध्यायको दर्शन उलाइ नदीको किनारमा दिइयो।

राजा बेलशज्जरको राज्यकालको तेस्रो वर्षमा, पहिला मलाई देखापरेको दर्शनपछि, मलाई—मलाई दानिएललाई—फेरि एउटा दर्शन देखापऱ्यो। अनि मैले दर्शनमा देखें; र जब मैले देखें, तब यस्तो भयो कि म एलाम प्रान्तमा पर्ने शूशन दरबारमा थिएँ; अनि मैले दर्शनमा देखें, र म उलै नदीको किनारमा थिएँ। दानिएल ८:१, २

जब हामीले *Testimonies to Ministers* बाट त्यो अनुच्छेद लियौं, जहाँ सिस्टर ह्याइटले “the Ulai and Hiddekel” को उल्लेख गर्दै तिनलाई “the great rivers of Shinar” भनिन्, तब हामी सिस्टर ह्याइटका लेखनहरूमा दानियल र प्रकाशको पुस्तकहरूको अध्ययनसम्बन्धी अत्यन्त महत्त्वपूर्ण टीकाहरूमध्ये एकबाट त्यस अनुच्छेदलाई पृथक् गर्दै थियौं। त्यस खण्डमा उहाँ भन्नुहुन्छ, “परमेश्वरको वचनको अझ धेरै निकट अध्ययनको आवश्यकता छ; विशेष गरी दानियल र प्रकाशलाई हाम्रो कार्यको इतिहासमा यसअघि कहिल्यै नभएको जति ध्यान दिनु पर्दछ।”

यदि हामीले दानिएल अध्याय आठबाट भर्खरै उद्धृत गरेका पहिलो दुई पदहरूलाई ध्यानपूर्वक अध्ययन गर्यौं भने, तिनले प्रायः बेवास्ता गरिने एउटा तथ्यका लागि दुईवटा आन्तरिक साक्षी प्रदान गर्छन्। दानिएल भन्छन्, “बेलशस्सरको” “तेस्रो वर्षमा मलाई एउटा दर्शन देखा पर्यो।” त्यसपछि उनी थप्छन्, “मलाई पहिले देखा परेको पछि।” यस पदलाई दुई तरिकाले बुझ्न सकिन्छ, र जुनसुकै तरिकाले बुझिए पनि उही निष्कर्ष निस्कन्छ।

स्वर्गीय ज्योति-वहाकका रूपमा शैतानको स्थान ग्रहण गरेपछि, स्वर्गदूत गब्रिएल नै दानिएललाई भविष्यसूचक प्रकाश ल्याउने व्यक्ति थिए, जसरी उनले सबै अगमवक्ताहरूसित गरेका थिए। यसको अर्थ, पवित्रशास्त्रमा पाइने प्रत्येक भविष्यसूचक नियम गब्रिएलकै निर्देशनमा दिइएको थियो। दानिएलले बुझे वा नबुझे, अध्याय आठको पद एकमा उनले केवल एउटा महत्त्वपूर्ण भविष्यसूचक अवलोकन पहिचान गरिरहेका छैनन्, तर त्यस पदमै त्यस महत्त्वपूर्ण भविष्यसूचक अवलोकनका दुई साक्षीहरू पनि प्रस्तुत गर्छन्। पद एकमा दानिएलले अभिलेख गरेका कुरा यो हो कि, उनले उलै नदीको किनारमा प्राप्त गरेको दर्शनभन्दा अघिल्लै एउटा दर्शन प्राप्त गरेका थिए। उलै नदीको किनारमा भएको दर्शन बेलशस्सरको तेस्रो वर्षमा आएको थियो। उलै नदीको किनारमा भएको दर्शनभन्दा अघिको दर्शन बेलशस्सरको पहिलो वर्षमा आएको थियो।

बाबेलका राजा बेलशज्जरको पहिलो वर्षमा दानिएलले आफ्नै शय्यामाथि आफ्नो मनमा एउटा सपना र दर्शनहरू देखे; त्यसपछि उनले त्यो सपना लेखे, र ती कुराहरूको सार बताए। दानिएल ७:१।

आठौँ अध्यायको पहिलो पदमा दानियलले बेलशज्जरको पहिलो वर्षमै आफूले एउटा दर्शन पनि पाएको कुरा चिनाउँदैछन्, किनकि उनी भन्छन्, “पहिले मलाई देखा परेकोपछि।” के उलैको दर्शन बेलशज्जरको पहिलो वर्षको दर्शनपछि देखा पर्यो, अथवा यो दर्शन परस्पर समानान्तर रहेका दुई दर्शनहरूमध्ये पहिलो दर्शनपछि देखा पर्यो? दुवै उत्तर सही हुन्। उलै नदीको दर्शन सातौँ अध्यायको दर्शनकै समान दर्शन हो। गब्रिएलले “दोहोऱ्याऊ र विस्तार गर” भन्ने भविष्यसूचक सिद्धान्त, र साथसाथै दुई जनाको साक्षीबाट एउटा कुरा स्थापित हुन्छ भन्ने नियम, दुवै प्रयोग गरिरहेका छन्। दुवै दर्शनले बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको विषयलाई सम्बोधन गर्छन्।

सातौँ अध्यायको दर्शनले ती राज्यहरूलाई हिंस्रक जनावरहरूको रूपमा चित्रण गर्दछ, यसरी तिनीहरूलाई तिनीहरूको नागरिक शक्तिको परिप्रेक्ष्यमा जोड दिँदै प्रस्तुत गर्दछ। आठौँ अध्यायको दर्शनले ती नै राज्यहरूलाई परमेश्वरको पवित्रस्थान सेवाका प्रतीकहरूद्वारा चित्रण गर्दछ, यद्यपि पवित्रस्थान सेवाका प्रत्येक प्रतीकलाई जानीजानी विकृत गरिएको छ, ताकि जाली आराधनालाई प्रतिनिधित्व गर्न सकियोस्। दानियल आठले सातौँ अध्यायको दर्शनमा जस्तै उही राज्यहरूलाई चित्रण गर्दछ, तर यसले ती राज्यहरूलाई तिनीहरूको धार्मिक परिप्रेक्ष्यमा प्रस्तुत गर्दछ।

दानिएल अध्याय आठको उलाइ दर्शनले अध्याय सातको दर्शनलाई दोहोऱ्याउँछ र विस्तार पनि गर्छ। अध्याय सातले बाइबलीय भविष्यवाणीका राज्यहरूको नागरिक पक्षलाई पहिचान गराउँछ, र अध्याय आठले बाइबलीय भविष्यवाणीका राज्यहरूको धार्मिक पक्षलाई पहिचान गराउँछ। जब यसलाई यसरी चिनिन्छ, तब अध्याय सात र

आठ एउटै दर्शन हुन् भन्ने कुरा बुझ्न सकिन्छ। अध्याय नौमा गब्रिएल अध्याय आठको दर्शनमा रहेको समयसम्बन्धी तत्त्वको व्याख्या दिन आउँछन्। यसकारण, उलाइको दर्शनले दानिएलको पुस्तकका अध्याय सात, आठ र नौलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। त्यसपछि अध्याय दशमा हिदेकेल नदी परिचय गराइन्छ।

फारसका राजा कोरेशको तेस्रो वर्षमा दानिएललाई—जसको नाउँ बेलतेशस्सर कहलिएको थियो—एउटा कुरा प्रकट गरियो; र त्यो कुरा सत्य थियो, तर तोकिएको समय लामो थियो। उनले त्यस कुरालाई बुझे, र दर्शनको समझ पनि पाए। ती दिनहरूमा म दानिएल पूरै तीन हप्ता शोकमा रहें। मैले कुनै स्वादिष्ट रीटी खाइनँ, न मासु न दाखमद्य मेरो मुखमा पस्यो, न त मैले आफूलाई किञ्चित् पनि अभिषेक गरें, जबसम्म पूरै तीन हप्ता पूरा भएनन्। अनि पहिलो महिनाको चौबीसौँ दिनमा, जब म महान् नदी, अर्थात् हिदेकेल, को किनारमा थिएँ। दानिएल १०:१-४।

हिदेकेल नदीको दर्शनले उत्तरका राजाको भविष्यदर्शी इतिहासको परिचय गराउँछ। यो महान् सिकन्दरको राज्यको विघटनबाट आरम्भ हुन्छ, र त्यसपछिको इतिहासको उतारचढावलाई पहिचान गर्दछ, जहाँ अन्ततः महान् सिकन्दरको पूर्व राज्यको विखण्डनबाट बाँकी रहने केवल दुई विरोधीहरू—एक शाब्दिक दक्षिणका राजा विरुद्ध एक शाब्दिक उत्तरका राजा—मात्र रहन्छन्। अन्ततः यो पोपसत्ताको इतिहाससम्म आइपुग्छ, जसले त्यसपछि उत्तरको आत्मिक राजा बन्छ, र जसले अध्याय एघारको अन्त्यमा आफ्नो अन्त पाउँछ, मीकाएल उठ्नुहुन्छ र मानवको कृपाकाल समाप्त हुन्छ। सरल समग्र दृष्टिले, उलाइ नदीको दर्शन परमेश्वरको पवित्रस्थान र सेनाको आन्तरिक दर्शन हो, र हिदेकेल नदीको दर्शन त्यही इतिहासमा परमेश्वर र उहाँका जनताका शत्रुको बाह्य दर्शन हो। यसले प्रकाशको पुस्तकका सात मण्डलीहरू र सात मोहोरहरूमा पाइने उही सिद्धान्तलाई प्रयोग गरिरहेको छ।

“धेरै सेवकहरूले प्रकाशको पुस्तकको व्याख्या गर्ने कुनै प्रयास गर्दैनन्। तिनीहरूले यसलाई अध्ययन गर्न अनुपयोगी पुस्तक भन्छन्। यसमा रूपक र प्रतीकहरूको अभिलेख समावेश भएकोले तिनीहरू यसलाई मुहर लगाइएको पुस्तक ठान्छन्। तर यसलाई दिइएको नाम नै—‘प्रकाश’—यस धारणाको निषेध हो। प्रकाश मुहर लगाइएको पुस्तक हो, तर यो खोलिएको पुस्तक पनि हो। यसले यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा घट्न लागेका अद्भुत घटनाहरूको अभिलेख राख्दछ। यस पुस्तकका शिक्षाहरू निश्चित छन्, रहस्यमय र दुर्बोध होइनन्। यसमा दानिएलमा भएको जस्तै भविष्यवाणीको उही रेखा पुनः उठाइएको छ। परमेश्वरले केही भविष्यवाणीहरू दोहोर्‍याउनुभएको छ, यसरी तिनलाई महत्त्व दिनुपर्छ भन्ने देखाउँदै। प्रभुले त्यस्ता कुराहरू दोहोर्‍याउनुहुन्न जो कुनै ठूलो परिणामका हुँदैनन्।” Manuscript Releases, volume 8, 413.

दानिएलको पुस्तकमा प्रतिनिर्दिष्ट गरिएको त्यही आन्तरिक र बाह्य इतिहास प्रकाशको पुस्तकमा पुनः ग्रहण गरिएको छ। यी दुई दर्शनहरूबाट उत्पन्न हुने भविष्यसूचक ज्योतिबाहेक, विलियम मिलरले अपनाएको—र त्यसपछि Future for America ले पनि अपनाएको—बाइबलीय व्याख्याको कार्यविधिको पनि एक पुष्टि त्यहाँ विद्यमान छ। सही रूपमा विचार गरिँदा, दानिएलको पुस्तक, प्रकाशको पुस्तकजस्तै, बाइबलले आफैँभित्र पहिचान गराउने भविष्यसूचक व्याख्याका सिद्धान्तहरूको पुष्टिका लागि पूर्णतः सुनका खानीहरू हुन्।

उलाईले आन्तरिक विषयवस्तु जनाउँछ र हिदेकेलले बाह्य विषयवस्तु जनाउँछ; यसरी तिनीहरूले “अन्तको समय” मा खोलिनुपर्ने दुईवटा भविष्यवाणीहरूलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्। उलाई “अन्तको समय” मा सन् १७९८ मा खोलियो, र हिदेकेल “अन्तको समय” मा सन् १९८९ मा खोलियो, जब दानियेल अध्याय एघार, पद चालीसमा वर्णन गरिएझैं, पूर्व सोभियत सङ्घका प्रतिनिधित्व गर्ने देशहरूलाई पोपसत्ता र संयुक्त राज्य अमेरिकाद्वारा बगाइयो।

जब यी तथ्यहरूलाई स्वीकार गरिन्छ, तब यो पनि स्वीकार गर्न सकिन्छ कि ती दुई दर्शन वास्तवमा एउटै दर्शन हुन्, जसरी सातवटा मण्डलीहरू र सातवटा मोहरहरूको भविष्यवाणीमूलक इतिहासले उही एउटै भविष्यवाणीमूलक इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यसपछि ती दुई दर्शनहरू त्यो माध्यम बन्छन्, जसलाई प्रभुले विगतमा पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा प्रयोग गर्नुभयो, र जसलाई प्रभुले वर्तमान तथा भविष्यको तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा प्रयोग गर्नुहुनेछ, दानियेल अध्याय बाह्र, पद नौ र दसमा प्रस्तुत गरिएको परीक्षाको प्रक्रियालाई उत्पन्न गर्न।

अनि उहाँले भन्नुभयो, “हे दानियल, आफ्नो बाटो लाग; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहोर लगाइएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र परीक्षित गरिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै व्यवहार गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।” दानियल 12:9, 10.

१९८९ मा हिद्देकेलको मोहोर खोलिएको एउटा उदाहरणको रूपमा, प्रेरणाले के भनेको छ भनी विचार गरौं।

“प्रकाशमा बाइबलका सबै पुस्तकहरू एकत्र भई अन्त्यमा पुग्दछन्। यहाँ दानिएलको पुस्तकको परिपूरक भाग छ। एउटा भविष्यवाणी हो; अर्को प्रकाश हो। जो पुस्तक मोहोर लगाइयो, त्यो प्रकाशको पुस्तक होइन, तर अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित दानिएलको भविष्यवाणीको त्यो अंश हो। स्वर्गदूतले आज्ञा दिए, ‘तर हे दानिएल, तैले यी वचनहरू बन्द गर, र अन्त्यको समयसम्म यस पुस्तकमा मोहोर लगाइराख।’ दानिएल १२:४।” प्रेरितहरूका काम, ५८५।

उलै र हिद्देकेल दुवै अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित छन्, तर एड्भेन्टवादले दानिएलको पुस्तक खोलिनुपर्ने उनको “अन्तको समय” १७९८ नै थियो भन्ने कुरा मात्र स्वीकार गर्न इच्छुक भएको छ। तैपनि, भविष्यवाणीको “अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित” अंश अझ ठीक रूपमा दानिएल अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरू हुन्, किनकि ती पदहरू मानवको अनुग्रह-अवधि समाप्त हुँदा मिखाएल उठ्नुभएको कुरासँग समाप्त हुन्छन्।

दानिएलका सातौँ, आठौँ र नवौँ अध्यायहरूमा चिनाइएको न्यायको दर्शन सन् १७९८ मा “अन्त्यको समय” नआउज्जेलसम्म मुद्राबन्द रह्यो। उलैको मुद्राबन्द खोलिएको दर्शनले उत्पन्न गरेको ज्योति अनुसन्धानात्मक न्यायको समापनको घोषणा होइन, तर त्यसको उद्घाटनको घोषणा थियो। हिद्देकेलको दर्शनसँगै खोलिएको ज्योतिले अनुसन्धानात्मक न्यायको समापनलाई चिनाउँछ, र यही दानिएलको त्यो खण्ड पनि हो जसमा “अन्तिम दिनहरूसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीको अंश” समावेश छ।

१७९८ मा भएको मोहोर खोलिनुले अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटनको घोषणा गर्‍यो। १९८९ मा भएको मोहोर खोलिनुले अनुसन्धानात्मक न्यायको निकटवर्ती समापनको घोषणा गर्‍यो। अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर दानियलको पुस्तकमा सजिलै देख्न सकिन्छ, तर केवल तब, जब तपाईंलाई त्यो के हो भन्ने थाहा हुन्छ, र तपाईं त्यसलाई खोज्न इच्छुक हुनुहुन्छ।

जब दानिएल अध्याय एघार, पद पैतालीसमा अनुग्रहको अवधि समाप्त हुन्छ, तब अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर अभिलेखित हुन्छ। दानिएलको आरम्भले यसको अन्त्य ठ्याक्कै कहाँ हुन्छ भन्ने कुरा चित्रित गर्दछ। यसको आरम्भ शाब्दिक बाबेल र शाब्दिक इस्राएलबीचको शाब्दिक युद्धबाट हुन्छ, र शाब्दिक बाबेल विजयी हुन्छ।

यहूदाका राजा यहोयाकीमको राज्यकालको तेस्रो वर्षमा बाबेलका राजा नबूकदनेसर यरूशलेममा आए र त्यसलाई घेरे। अनि प्रभुले यहूदाका राजा यहोयाकीमलाई, परमेश्वरको भवनका केही भाँडाकुँडासहित, उनको हातमा सुम्पिदिनुभयो; र उनले ती शिनार देशमा आफ्ना देवताको मन्दिरमा लगे, र ती भाँडाकुँडाहरू आफ्ना देवताको भण्डारगृहमा राखे। दानिएल 1:1, 2.

दानियेल अध्याय एघार, पद पैतालीसमा “उत्तरको राजा” द्वारा प्रतीकित आत्मिक बाबेल र “महिमामय पवित्र पर्वत” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको आत्मिक इस्राएलबीचको एउटा आत्मिक युद्ध समाप्त हुन्छ, र आत्मिक इस्राएल आत्मिक बाबेलमाथि विजयी हुन्छ।

र उसले समुद्रहरूका बीचमा महिमामय पवित्र पर्वतमा आफ्नो राजकीय निवासका पालहरू गाड्नेछ; तैपनि ऊ आफ्नो अन्त्यमा पुग्नेछ, र उसलाई सहायता गर्ने कोही हुनेछैन। अनि त्यस समयमा मिखाएल उठ्नेछ, त्यो महान् अधिपति, जो तिम्न्रा प्रजाका सन्तानहरूको पक्षमा उभिएको छ; र त्यहाँ यस्तो संकष्टको समय हुनेछ, जस्तो राष्ट्र भएदेखि त्यस समयसम्म कहिल्यै भएको थिएन; अनि त्यस समयमा तिम्न्रा प्रजाहरू छुटकारा पाउनेछन्, हरेक त्यो जन जो पुस्तकमा लेखिएको भेटिनेछ। दानियल 11:45; 12:1.

दानिएल र प्रकाशको पुस्तक एउटै पुस्तक हुन्:

“दानिएल र प्रकाशको पुस्तक एउटै हुन्। एउटा अगमवाणी हो, अर्को प्रकाश; एउटा मोहर लगाइएको पुस्तक हो, अर्को खोलिएको पुस्तक। यूहन्नाले गर्जनहरूले उच्चारण गरेका रहस्यहरू सुने, तर तिनलाई ती कुरा नलेख्न आज्ञा दिइयो।” द सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट बाइबल कमेन्टरी, खण्ड ७, ९७१।

एउटा पुस्तक नै भएका ती दुईवटा पुस्तकहरू स्वर्गदूत गब्रिएलको भविष्यवाणीसम्बन्धी शिक्षाको उत्कृष्ट कृति हुन्। म यो कुरा पूर्ण रूपमा जान्दाजान्दै लेख्दैछु कि गब्रिएलले दानियेल र यूहन्नालाई जे प्रदान गरे, त्यो येशूबाट आएको थियो, जसले त्यो पिताबाट प्राप्त गर्नुभएको थियो। मेरो उद्देश्य गब्रिएललाई उच्च पार्नु होइन, तर यदि हामी हेर्न इच्छुक छौं भने, दुवै पुस्तकभित्र अन्तर्निहित रूपमा प्रतिनिधित्व गरिनुपर्ने गरी अल्फा र ओमेगाले बाइबलीय व्याख्याका भविष्यवाणीसम्बन्धी नियमहरू कसरी रचना गर्नुभयो भन्ने कुराका प्रमाणहरूको गहन प्रकाशनलाई उच्च पार्नु हो।

म तपाईंलाई स्मरण गराउन चाहन्छु कि, यस बिन्दुमा, मेरो उद्देश्य र अभिप्राय उलै र हिदेकेल नदीहरूका दुई भविष्यवाणीहरूको व्याख्या प्रस्तुत गर्नु होइन। मेरो उद्देश्य र अभिप्राय दानियेलको पुस्तकका पहिलो छ अध्यायहरूमा भएका भविष्यवाणीहरूसँग सम्बन्धित हुनु हो। म केवल यस तथ्यको पक्षमा तर्क प्रस्तुत गर्दैछु कि दानियेल र प्रकाशका पुस्तकहरू, सायद, परमेश्वरको वचनमा सबैभन्दा गहिरो रूपमा संरचित पुस्तकहरू हुन्। तिनले भविष्यसूचक सन्देश प्रस्तुत गर्दछन्, साथै परमेश्वरको चरित्रलाई पनि प्रकट गर्दछन्, साथै यदि कुनै व्यक्तिले भविष्यवाणीहरू जान्न चाहन्छ भने अपनाइनुपर्ने अत्यावश्यक नियमहरूलाई पनि पहिचान गराउँछन्, र ती भविष्यवाणीहरू प्रकट गर्नुहुने एकलाई पनि चिनाउन सहायता गर्दछन्।

पुस्तकहरूको गहन स्वरूपको अर्को उदाहरण लेवीयव्यवस्था छब्बीसका “सात काल” सम्बन्धी दानिएलको प्रस्तुति हो। “सात काल” को भविष्यवाणी परमेश्वरका जनहरूको लागि—प्राचीन इस्राएलमा, पहिलो स्वर्गदूतको मिलेराइट आन्दोलनमा, र वर्तमान तथा भविष्यका तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा पनि—“ठोकरको ढुङ्गा” हुनु थियो र छ। “ठोकरको ढुङ्गा” को सरल परिभाषाअनुसार, त्यो त्यस्तो कुरा हो जसलाई, स्पष्ट रूपमा त्यहीँ उपस्थित भए तापनि, तपाईं देख्नुहुन्न। त्यसकारण, एकपटक तपाईंले दानिएलको पुस्तकमा “सात काल” लाई चिन्नुभएपछि, त्यो स्पष्ट रूपमा त्यहाँ रहेको देख्नुहुन्छ; तर साथै, नदेख्ने छनोट गर्नेहरूका लागि त्यो लुकाइएको पनि छ भन्ने कुरा पनि देख्नुहुन्छ।

कुनै कुरा व्याकरणिक रूपमा खुलै देखिँदा-देखिँदै लुकाइराख्नु एक गहन उपलब्धि हो; यो यस्तो कुरा हो, जुन कुनै पनि मानवीय रहस्य-उपन्यासमा जडान गर्न सकिँदैन। यो एक उत्कृष्ट कृति हो, किनकि जो ठोकिन चाहँदैनन्, तिनीहरू सबैका लागि त्यो त्यहाँ स्पष्ट देखिने गरी नै छ; तर जो ठोकिने विकल्प रोज्छन्, तिनीहरूका लागि त्यसलाई देख्नु असम्भव हुन्छ। भनाइअनुसार, यो “खुलै दृष्टिमा लुकेर रहेको” हो। यो मानवता र दिव्यताको संयोजनद्वारा सम्पन्न गरिएको हो।

म यो दाबी गर्दछु, किनकि यस बिन्दुमा म हामीलाई स्मरण गराउन चाहन्छु कि कम-से-कम सन् 1957 मा Questions on Doctrine प्रकाशित भएदेखि एडभेन्टवादभित्र एउटा क्याथोलिक शिक्षा रहेको छ, र त्यसले Future for America को यस वर्तमान सत्य आन्दोलनभित्र पनि आफ्नो अधर्मी शिर उठाएको छ। त्यो धारणा यस्तो छ कि ख्रीष्टले अवतार धारण गर्दा मरियमबाट उत्तराधिकारस्वरूप पाउनुभएको देह ग्रहण गर्नुभएन। निश्चय नै, यस शिक्षालाई समर्थन गर्नेहरूले यसलाई त्यसरी व्यक्त गर्दैनन्, तर तापनि तिनीहरूले सिकाउने कुरा यही हो। म यसलाई क्याथोलिक शिक्षा भन्दछु, किनकि ख्रीष्टको देह आदमले पाप गर्नुअघि उसको देह जत्तिकै शुद्ध थियो भन्ने आधारवाक्य, कथित “immaculate conception” सम्बन्धी आफ्नो शिक्षामा क्याथोलिक चर्चले प्रयोग गर्ने ठ्याक्कै उही शैतानी तर्क हो। अनि यदि तपाईं “immaculate conception” को मूर्तिपूजक शिक्षासँग अपरिचित हुनुहुन्छ भने, त्यसले सिकाउँछ कि ख्रीष्टको देह अलौकिक रूपमा यसरी बनाइयो जसरी आदम र हव्वाले पाप गर्नुअघि आदमको निम्न प्रकृति बनाइएको थियो, अथवा, भनिएअनुसार, ख्रीष्टसँग आदमको पतनपूर्व, निष्पाप प्रकृति थियो। यसले यो पनि सिकाउँछ कि मरियम स्वयंलाई आदमले पाप गर्नुअघि भएको देहगत अपतनरहित प्रकृति

चमत्कारिक रूपमा प्रदान गरिएको थियो, ताकि पवित्र आत्मा ले शिशु येशूलाई उनको सिद्ध देहभित्र अवतारित गराउन सकून्।

निश्चय नै, एडभेन्टवादभित्र येशूको शरीरसम्बन्धी ठीक उही निष्कर्षलाई समर्थन गर्नेहरू मरियमसँग सम्बन्धित कुनै चमत्कारतर्फ सङ्केत गर्दैनन्; तर उनीहरू उही क्याथोलिक अवधारणालाई सिकाउन सिस्टर ह्याइटका लेखनहरू र बाइबलका पदहरूलाई विकृत तुल्याउँछन्। मैले किन भर्खर प्रसङ्गान्तर गर्दै दानियलको पुस्तकसम्बन्धी छलफलबाट विमुख भएँ? म त्यसको उत्तर दिनेछु।

दानिएल र प्रकाशको पुस्तकको चमत्कारिक संरचना र रूपरेखा मानवता र दिव्यताको संयोजनद्वारा सम्पन्न भयो। येशू परमेश्वरको वचन हुनुहुन्छ, र बाइबल पनि परमेश्वरको वचन हो। येशूको दैवी र मानवीय स्वभाव बाइबलमा पूर्ण रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यसमा भएका शब्दहरू दैवी छन् र हृदय तथा मनलाई रूपान्तरित गर्ने सृजनात्मक शक्ति समेटेका छन्। ती शब्दहरू नै त्यही शक्ति हुन्, जसले सबै कुरालाई अस्तित्वमा ल्यायो। तर बाइबललाई लिपिबद्ध गर्न आफ्ना साधनहरूका रूपमा परमेश्वरले छान्नुभएका ती मानिसहरू सबै पापी थिए। यस समीकरणको मानवीय पक्ष पतित मानव प्राणीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। बाइबल मानवीय र दैवीको संयोजन हो, र अगमवक्ताहरू पापी थिए, जसरी आदमका प्रत्येक सन्तान भएका छन्। ख्रीष्टले विचार, वचन वा कर्ममा कहिल्यै पाप गर्नुभएन। तर उहाँले चार हजार वर्षको पतनपछि मरियमको देह धारण गर्नुभयो। यदि उहाँले वास्तवमै आदमले पाप गर्नुअघि आदमकै निम्न शारीरिक स्वभाव ग्रहण गर्नुभएको भए, त्यसले प्रत्येक बाइबलीय लेखक पनि निष्पाप हुनुपर्थ्यो भन्ने माग गर्थ्यो।

दानियेलको पुस्तकमा “सात समय”को “आँखैअगाडि लुकाइराखिनु” केवल दानियेलले लेखिबद्ध गरेका शब्दहरूद्वारा मात्र सम्पन्न भएको थिएन, तर राजा जेम्स बाइबलको अनुवाद गर्ने पतित मानवहरूद्वारा अझै बढी सम्पन्न भएको थियो। पतित मानवहरूले दानियेलको पुस्तकलाई दुईपटक स्पर्श गरे, र जे सम्पन्न भयो, त्यो परमेश्वरको दैवीय प्रबन्धात्मक निगरानीविना कुनै पनि मानवद्वारा गर्न असम्भव हुने थियो।

हाम्रो अर्को लेखमा हामी यो देखाउन प्रारम्भ गर्नेछौं कि कसरी दिव्यता र मानवताले लेवीव्यवस्था छब्बीसका “सात पल्ट” लाई दानिएलको पुस्तकमा सबैका सामुने नै लुकाइराखे, किनकि परमेश्वरले पहिले नै जान्नुभएको थियो, र यहाँसम्म कि त्यसरी नै निर्धारित गर्नुभएको थियो, कि यो पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा रहनेहरूका लागि पनि, र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा रहनेहरूका लागि पनि, परीक्षाको “ठेस लाग्ने ढुंगा” हुने थियो।

“परमेश्वरबाट दानिएलले पाएको ज्योति विशेष गरी यी अन्तिम दिनहरूका लागि दिइएको थियो। शिनारका महान् नदीहरू, उलै र हिद्देकेलका किनारमा उनले देखेका दर्शनहरू अहिले पूरा हुने प्रक्रियामा छन्, र भविष्यवाणी गरिएका सबै घटनाहरू चाँडै नै घटित हुनेछन्।” Testimonies to Ministers, 112.